

Stor Nyhet

För första gången anklagar regeringen pressens representanter för lagstridig nyhetsinsamling. "Så får man inte göra", säger regeringens presskontakt.

Detaljerna är ännu mycket oklara, men det handlar om minst en affär av landsomfattande slag. Enligt säkra rykten inom ett statligt verk, har förmedling av hemligstämplad information skett till obehöriga, anställda inom den svenska pressen, efter allvarliga påtryckningar.

Pressfolk har bestämt försökt dementera detta. Anmärkningsvärt är dock att de flesta av kvällstidningarnas nyhetsreportrar svarar med uttrycket "Ingen kommentar".

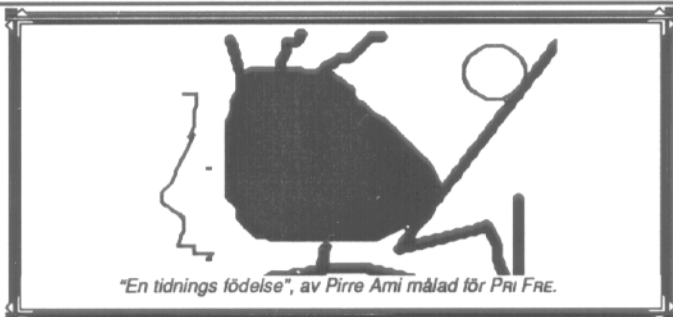
"De reportrar, som hälsade på mig i morse, vilkas namn jag inte kan minnas, hotade att använda tortyrmetoder från Sydamerika, om jag inte berättade sanningen" uppger en högt uppsatt regeringstjänsteman, som av oförklarliga skäl önskar förbli anonym.

De påtryckningsmetoder som pressen lär ha utövat uppges varit så påhittig, att de vackra flickorna fick tjänstemännen att svimma.

Anmärkningsvärt är också att de ledare som finns i kvällstidningars upplagor inte ens nämner incidenten. I en av tidningarna, på sidan 15 står "Några personer på ett statligt verk har ångrat sitt beslut att tala sanning." Kanske är det just denna mening som är grunden till alla missförstånd. För i många fall krävs säkert hårdare tag för att avslöja den nakna sanningen inom svensk politik.

Det är nämligen aldrig tidningarna, utan alltid sannin-

forts. sid 2 spalt 1

Nya ordusar

En ny standard har föreslagits av KNAS (Kulturell Nationell Stavning) för att främja uppkomsten av nya svenska ord.

"Denna nya standard innebär att svenskan snart kommer att passera alla övriga språk i fråga om ordrikedom och mångfald." sade Orvar Korvar, ordförande i KNAS.

Själva kärnan i denna standard bygger på att man uppfinnar nya ord och om man därefter samlar in endast tio namnunderskrifter, vilka stödjer förslaget, så kommer ordet att få ingå i nästa upplaga av KNAS ordlista.

Enda villkoret är att ordet inte finns sedan tidigare. Nya ord som bygger på gamla ord är dock helt tillåtna.

Några exempel på nya ord som kommer att ingå i den nya ordlistan är: Hyfnål, gombit, hastning, kläppnoja, vijnase, spajjägare, häh, mm.

"När det gäller betydelse, så kommer det av sig självt med åren" anser Korvar Orvar. "Poetik betyder t ex poetisk politik".

Stureplansvampen

"Under svampen" har den kände svampexperten Karl-Johan Kantarell för en tid sedan öppnat bokstånd och säljer sin egen bok, "Svampen genom tiderna".

Hans böcker har dock tilldragit sig ett så stort intresse, att entusiastiska sniglar nästan börjat äta den stora, nymålade svampen. Polisen har därför bett experten Karl-Johan att flytta. Denne svarade poliserna genom att bjuda dem på sniglar i vitlökssmör, vilket fick dem så vänligt stämda, att de glömde flyttningsbeslutet.

Felparkeringsbidrag

Stockholms lappisor är missnöjda. "Folk tycker inte om oss", säger lappfackets talesman Liselapp Persson.

För att få de felparkerande bilisterna vänligare stämda, beslutade efter strejkhott Stockholms stad att införa ett felparkeringsbidrag till bilisterna. Det kommer dock att finansieras med höjda felparkeringsavgifter.

...i korthet...

Vi river

Tretton byggherrar beslutade att riva sina sommarstugor på en gång. "Vi vill leka på nytt" sa de och gjorde en brasa.

Stadsministern vill byta namn

"Jag vill heta naturminister, för jag trivs bättre i naturen, än i staden" sade landets stadsöverhuvud med allvarlig röst.

Ungdommar sprider kultur

Ett råd med ett femtiotal ungdomar i Stockholms har inrättats för att höja den konstnärliga kvaliteten på stadens klotter. De har redan samlat in sprutpennor, till en vikt av tre ton. "Nu ska vi klottra av bara faan" sade ordföranden glatt.

Ater ny teknik

En ny kasettbandspelare har utvecklats av företaget YNOS. Denna lär vara mycket bättre, mindre och billigare. Dessutom lär det bara vara en i en helt ny serie bandspelare, som ska få kunderna att köpa mer.

Norska sockidéer

En nydanande idé har gjorts av norska företaget Norway Socks. Genom att inte längre sälja strumporna parvis, utan en och en kan de som tappar en strumpa i tvätten enkelt reparera skadan.

Nackdelen är att priset för en enstaka strumpa blir lika högt som för ett par, av varutekniska skäl, meddelar en representant för Norway Socks.

Sovjetisk politikerplan

Nya politiker kommer att ersätta gamla politiker, då de är förbrukade, enligt en femtiårsplan, meddelade det sovjetiska nyhetsorganet Lög-

Nya krigsoffer

Nya terrordåd har utförts av de krigförande länderna Iran och Irak, gentemot varandra. Ländernas talesmän meddelar att de skyldiga ska få betala dyrt. Vissa påstår dock att de skyldiga betalade tillräckligt, då de dog.

Representanterna från respektive länder visade sig vara förvånande eniga, då de bestämt förnekade döden som tillräcklig.

Ny krog på stan

På Malmkillnadsgatan har "House of the Rising Sun" öppnat. En krog med stora ambitioner.

"Det blir helt säkert en ny träffpunkt, både för uppåtriktande män och strävande affärskvinnor", menar nye ägaren.

Stor nyhet

forts. från sidan 1:

gen som är politikens spöke. Mycket få politiker har mött sitt öde därför att en tidning skrivit lögner. Förhoppningsvis har på samma sätt få politiker sluppit sitt öde, därför att de uttalat lögner.

Sanningen är dock det både tidningarna och politikerna sky som djävulen, då den inte passar. Kanske är sanningen i någras ögon ett av djävulens påfund.

"Sanningen kommer alltid fram, förr eller senare" svarade avslutnings riksdagens presstalesman leende, vid en kort intervju.

Vilket menade denne person: "Att sanningen kommer fram förr – eller senare...?"

I en analys, gjord av ett flertal tidningar, som behandlar de senaste årens konflikter och affärer inom svensk politik konstaterar man att endast de affärer som dragits fram i öppen dag av politiskt ej anknutna organ, dvs oberoende tidningar, rönt allmänhetens uppskattning och lett till att sanningen eftersökts, i efterhand av politikerna själva.

Fortfarande har ej skett att en affär nystats upp i skymundan av regeringen, vederbörliga syndare straffats och att därefter informationen meddelas till nyhetsorganen.

Den allra vanligaste metoden att nå sanningen inom svensk politik är enligt analysen tidningsskvaller, baserat på snacksaliga tjänstemän, vilka via tidningar tvingat fram en utredning.

Detta gäller dock inte bara politiska oförrätter, utan även privatpersoner som kommit i kläm med företag och efter fruktlösa försök att få upprättelse kontaktat pressen, för att plötsligt se hur allt löses över en natt.

Tidningarna är en nästan skrämmande makt, vilken får stora företag att vara på sin vakt och säkert tänka sig för två gånger innan de bryter en lag. Det är nästan aldrig böter ett företag som utövar miljöförörelning fruktar, utan desto mer den dåliga publicitet som kan bli följden av

en rättegång.

Sammanfattningsvis bör vi alltså hålla ihop, vi pressfolk och försöka stå starka inför denna större drabbning mellan regeringen och oss, där vi för första gången finner oss vara de anklagade. ◇

Vilseledarsida?

Redaktören har av den senaste tidens utveckling på tidningsfronten "Tidningsblomningen" fått en känsla av att det som skrivs i tidningar mest är skit.

Eftersom den nya tekniken snart finns tillgänglig för var man (varje företag i alla fall) trycker alla tidningar för brinnande livet. Trycker är kanske lite överdrivet – skriver är det korrekta ordet. Eller leker kanske tidningsredaktörer hela bunten?

Faktum kvarstår att det aldrig funnits så många läsovärdiga små blaskor, tidningar och kopieringsapparater producerade nyhetsblad som idag. Många, väldigt många har gjorts med datormacintosh. "Skriva, trycka på knappen och seda söka prenumeranter", det är framtidens melodi!

Det där "skriva" låter ju simpelt. "De dummas spår syns på varje skithus" lyder ett ordspråk. "De flitigas trycksvårta pryder varje blaska" är på gång.

Det bör inte finnas fler blaskor, utan mottagningsmildare dagspress. En artikel sänd till en morgontidning bör åtminstone inbringa ett svar, där de talar om varför de inte kan trycka ens alster. ◇

Adonis Rakpapper

TRÖTTNAT PÅ RAKKNIVAR?

SLUT PÅ RAKLÖDDER?

RAKAPPARATEN KRÄNGLAR?

Skaffa rakpapper och slipa bort skägget! Nyheten ni väntat på och suktat efter länge.

Kontakta din Adonis återförsäljare!

Annun en blaska

Vadå fel? Jag gillar att klottra på papper. Ett vitt papper skriker ju efter att bli fyllt med ett innehåll.

Har du aldrig sett en vacker flicka liksom i hemlighet fylla sidor med skrift om sina tankar? "Jag visar det aldrig för någon" säger hon gåtfullt, törstandes efter att blotta sitt inre för den rätte.

Har du aldrig sett en man krampaktigt tryckande på sin bärbara dator, samtidigt som han då och då antingen ser upp i himlen och då och då svär över teknikens under?

Har du aldrig sett en skrivare fylla dessa bleka ark med kärnfulla ord?

Har du aldrig sett en tryckares tålmod, med vilket han kärleksfullt ordnar bokstäver i rader?

Har du aldrig sett någon av de böcker vilka mänskligheten skänker sitt hopp?

Har du aldrig önskat nå ett hjärta med en tanke avtäckt med en penna på ett papper, förr vitt som snö, men nu både fult och fullt med de skönaste ord?

Har du aldrig känt glädjen vilja spränga sig från ditt bröst då bokens gestalter nått ditt hjärta och omfamnat detta?

Nog har du fällt tårar över brev och leenden över vykort fyllda med en finstilt text, vilken du hungrigt slukat?

Har du inte färdats i okända länder, talat med sagans väsen, flugit över oceaner och läst pass?

Har du inte börjat tycka att denna litanian är alltför lång?

Poängen är alltså att jag tycker om att fylla (dock ej fylla utan blott rusigt tillstånd) ark med mina egna tankars mäktighet!

"Snörvlande kletade vidundret åter en bokstav på det oljiga och smutsiga pappret. Dess av lort svarta händer försökte ovant gripa den lilla, ovässade pennstumpen. En tår trängde fram och blandades med de otydliga bokstäverna. Döende fullbordade han meningen: "Jag älskar dig.""

— redaktionen sade sitt...

Rädd?

En vacker tjej sitter och klottrar i sitt block. En kille som sätter sig bredvid och frågar "Får jag se?" får det blyga svaret "Jag visar det inte för någon!"

Som om den trevlige mannen skulle kunna förråda henne. Hon borde ju bli smickrad. En människa som vill läsa, är mer sällsynt idag, än den som vill bli läst.

Rädd att blotta ditt inre kära tös? Det är ju din styrka att kunna blotta ditt inre. Stark blir du ej då du lyckas, utan då vågar försöka lyckas.

Efteråt kan man alltid be någon dra åt helvete. Efter att du med bultande hjärta sett honom sluka dina rader vet du att han vet. Du vet att han vet det du vet. Dina tankar kan inte ha undgått att påverka honom. Påverka!

Att nå en annan människa är värt många offer. Att delge en tanke, mångdubblar dess betydelse. Den får nytt liv, då den växer i medvetandet hos andra. Att påverka i skrift är en gåva. Hur verkan blir är ej livsavgörande, utan snarare intressant. Skrivandets konst måste läras, under en publiks ögon. Även de innersta tankarna kan formas vackrare om de får nå till andra ibland.

Det finns ingen tanke så djup, så personlig, att endast en bör känna denna!

Tvärtom ju mer innerlig och dyrbar en tanke är, desto mer glädje föds, även då den på ett nesligt sätt sprids, ty tanken överlever allt.

Att våga betyder att leva lite till. Den är orädd lever ett rikt liv, mer dyrbart än själve Krösus. Lev!

"Å låt mej för faan läsa det jag vill" – sade PF. ◇

Ge hit!

Redaktören har i sin stora nåd beslutat läsa de likovärdiga alster, vilka insändes till påseende. Ge hit!

PRI FRE adress och oansvarig utgivare:

Peter Freund
Luntmakargatan 75
113 51 Stockholm
tel. 08-302845

Lite 6

Hon hade precis berättat det där skämtet jag hörde som barn. Pojken som räknade på fingrarna, men när han blev åthutad stoppade dem i fickorna och fick ett för stort istället.

Jag tänkte att det måste ha hänt i verkligheten. Undrar vad han hette, säkert en liten osäker en som längtansfullt tittade efter flickor som liten. Alla pojkar har fantasi som små, ju osäkrare de var, desto härligare var för dem oftast fantasierna. Det var troligen därför han kom på skämtet, medvetet eller omedvetet. Inga andra i klassen skrattade eller lade märke till felet, förutom fröken. Alla små pojkar som har haft en fröken som gärna viftat på stjärten har velat göra sig märkvärdiga, velat att hon ska titta på dem, beundra, vara arg på. En rasande fröken kan vara ännu åtråvärdare än en lugn och sträng. När en pojke eggat upp en fröken till att hon tappar kontrollen, då är han ganska belåten. "Vi ska gå igenom alltsammans efter skolan" glädde säkert den åtrående pojken som medvetet räknade fel. Han stannade kvar efter skolan, osäkert väntande på fröken medan han lekte med händerna i fickorna, eller snarare lekte med hålen han hade i fickan sedan långt tillbaka. Fröken kom in och log, samtidigt som fickan sakta fylldes.

"Ska vi inte ta och göra en promenad?" frågade hon och vände sig mot mig, under det att jag snabbt vaknade upp ur mina drömerier. Hon behövde inte be mig två gånger.

Gunilla var en så kallad "kalaspingla", som man sa förr i tiden. Hon hade härliga långa ben, som doldes mycket måttligt av den korta kjolen som när som helst verkade kunna sprängas på de båda BB ställena. "BB", det var ett lustigt uttryck för bak och bröst, påhittat av mig när vi var uppe i fjällen.

Det var inte alls en härlig kvinna som kom mig att hitta på uttrycket, utan alla bergen som syntes vid horisonten. De var alltid hopparade två och

två, i jämnhöjd och vi orkade snart inte säga båda bergen dit vi var på väg, utan sade BB. Det var en härlig resa, jag ensam färdledare med sex unga kvinnor ur en kvinnorörelse, mitt i varmaste sommaren. Mitt i fjälllandet stannade vi vid en vacker fjällsjö och badade. Alla hade naturligtvis glömt baddräkt, och när vi väl badade ville alla leka med mig. Men trots att jag var en duktig simmare var sex stycken lite för mycket, så jag höll på och drunkna. Det tyckte de ännu bättre om, eftersom de då kunde rädda mig. Jag minns att jag vaknade av att två smekte mig över hela kroppen, samtidigt som en kysste mig. "De övriga tre har fortsatt till toppen, men är tillbaka för att byta av om tre timmar" sa en av dem och lade min hand på sitt sköte. Vad tänkte jag då om kvinnofrigörelsen; att den alltid har två sidor, att vi alla bara är människor, alla från BB?

"Kan vi inte vila lite?" sa Gunilla och satte sig ner på gräsmattan under en stort lummig björk. Hon var helt bedårande, åtråvärd, men samtidigt hade hon stil. Jag satte mig ner bredvid henne, famnade och pressade henne kysande ner på det gröna gräset. Hon kände att mina händer längtansfullt sökte innanför hennes byxor och jag såg hennes ögon vidga sig när min kropp mötte hennes kropp. Hon log och kände efter vid min ficka som var välfylld, smekte och kramade mig sedan hårdare. Sedan så skakade hon avvisande på huvudet och pekade på stigen där några av gästerna promenerade rakt mot oss.

Stället hon hade hittat var varken skyddat eller passande för det vi båda tänkte på. Alltså hjälpte jag henne att resa sig, utan att släta taget om hennes nakna sjärt innanför byxorna. Roat tänkte jag att hon nästan är dubbelt så smal som jag, samtidigt som det fortfarande finns fullt av hull på andra ställen.

"Jag gillar att vara kvinna, för det är lättare att få makt över männen än vice versa. Det sägs att bakom varje be-

tydande man finns en kvinna som styr. Männen tänker mera på att vara betydande än på att verkligen själva bestämma viktiga saker."

Nu lyssnade jag mer på henne än förut. Hon hade nämligen tagit bort handen och såg på mig medan vi gick. Hennes blonda hår föll ibland för ögonen, så hon fick slänga med huvudet som ett litet föl. Om man skulle likna henne vid ett djur, vore det säkert en ponny, med lång vajjande man, fri och full av upptåg.

"Det finns ett ordspråk jag har hittat på som lyder: en kvinna kan styra tio män, men tio män kan aldrig styra en kvinna"

"Men det är lika sant som: en man kan styra tio kvinnor, men tio kvinnor kan aldrig styra en man, eller?"

"Jo, jo, styra tio kvinnor samtidigt, det skulle jag allt vilja se dig försöka."

Jag log självsäkert, för det hade jag all rätt till, tyckte jag. Bestämt sköt jag in henne under bordsduken som föll ända ner till golvet. Vi visste båda att det var upptaget i sängkammaren. Men vi var inte beredda på att tumla rakt på ett annat par, som i all tysthet välordnat hade klätt av sig och nu låg inklämt under Gunilla.

I ett enormt skrattanfall blev hon utskjuten i mina armar. Varför hon skrattade så grundligt fick jag strax veta.

"De hade alla kläderna upphängda på en galge." Jag kunde inte hålla mig, utan tog henne häftigt i fam och kysste henne passionerat. Sedan tog jag henne i handen och nästan släpade henne uppför trapporna. Men eftersom jag inte litade på något av rummen mer sprang vi vidare upp på taket. Gunilla hade under tiden slutat och skratta, utan flåsade snarare.

När jag slängde upp takluckan till det flata taket och såg ner på henne från stegen förstod jag att något var fel. Både hon och jag pustade ut, och lade oss tillrätta på det varma, sköna taket.

Hon Redaktör!

Eder artikel rörande siffran vilken följer 5, är till en sådan grad olycklig, att jag anser mig tvungen att beröra denna föga hänsynsfulla artikel. Snarare än hänsynsfull borde den med rätta kallas skamlig och uruslig och jag ämnar härmed redogöra för de avsnitt i Eder text, vilka jag anser olämpliga.

Om man bakar bullar och knådar dem med tankarna på ting vilka skulle kunna skrämra en omogen lös kan man lika lite benyttja ett sådant recept då ämnet hemkunskap utläses i skolan, som att låta dessa pojkar behålla sina händer i fiskor.

Man bör istället genast bege sig ut i skogen för att i närheten av en källa begrunda sina tankar närheten av någon djup, mörk grotta. I ensamhet.

Fiskor bör alltså alltid vara i sin ordning på en gentleman, vilken dock på intet sätt får fylla dessa så att det på ett onständigt sätt putar utåt och därigenom hos oansvarna fiskor frambringa associationer, vilka ej då stämma överens med deras dygd.

På liknande sätt bör det förhålla sig med de bordsduken vilka används i ett propert hus. Dessa får icke vara av en sådan längd att de kunna framvicka tvivel om renhet och goda maner vilka naturligtvis råda i ett onständigt hus.

Det är högst opassande att i tryck återge ett flertal personer av motsatt kön vilka umgås på samma sida, utan de bör alltid utskiljas. Ett par per sida anses passande, självklart under förutsättning att detta par hysa äntenskapliga tankar i sitt stilla sinne och av denna anledning förstår det kloka i att icke förgå sig i sina handlingar.

Fjällresor är naturligtvis ett hedervärdt inslag i Eder artikel, men det sätt på vilket de sex unga kvinnorna behandlas av den klumpige färdledaren är i sanning skamlig. Om denna person verkligen var ni, Hov Redaktör behåller jag att jag Er känner å det djupaste.

Med omsorg av högaktning
Stina Engelbrektsdotter,

Min älskade redaktör

Jag är en vacker flicka på 23 år och jag känner verkligen att det är svårt här i livet ibland. Att hitta någon kärleksfull och öm och uthållig man är något jag alltid drömt om. Jag undrar om det inte skulle vara för mycket begärt att vi träffades så snart som möjligt. Jag blev så upphetsad av eran artikel.

Med utsträckta händer
Eva Engelbrektsdotter

Bäste Herr redaktör

Eder artikel rörande 6 beredde mig ett stort nöje. Jag delade med förtjusning med mig av denna glädje till mitt hushålls andra medlemmar, min 15-åriga dotter, samt min hustru. Sedan dess är artikeln försvunnen och jag saknar den verkligen. Skulle ni inte kunna sända mig en kopia. (Jag misstänker att min fru läser den om nätterna, men...)

Högaktningsfullt
Oskar Engelbrektsdotter

Historien om Plutte

(Eller, hur tänker man när man skriver?)

(Skriva från slutet, början, sedan mitten.) Plutte dog. (Detta är definitivt från slutet.) Hans död var orsakad av den falska barndom som hans två äldre systrar försatt honom i. (Åter börja!) Plutte var en vacker, blond yngling. (Felplacera kulmen!) Han blev mördad.

(Förvirra.) Jag är Pluttes tvillingbror. Hanna åtrådde mig från första stund, innan ens Mikael ville duellera. (Framkallade förväntningar.) Mamma förbjöd alltihop.

Hanna var den skönaste varelsen på jorden. (Paus för strunt.) Hon gick alltid klädd i vitt. Hennes favoritnöje var att retas med alla ynglingar inom synhåll. Hon visste att ingen kunde släppa henne med blicken.

(Krångla till begreppen.) Men när Plutte hittade guldskatten blev de två gifta. (Guldskatt, guld lockar.) Det gällde ju hedern. Systrarna Fanny och Panny gjorde sitt och stod som brudtärnor. (Namnen börjar dyka upp.) Trots att de från första stund hade hatat henne. (Vem? Rätt.) Avundsjukan att just Hanna som stulit både andras och deras lille guldpojkes hjärta skulle gifta sig före dem.

(Lite strunt igen.) Jag var svarthårig som en korp. Trots att vi var tvillingar kunde vi inte sett mer olika ut. Jag satte hjärtan i bran, i samma takt som Hanna fick dem lagda för sina fötter. Plutte, den perfekta familjefadern var medveten om den fasad han som guldhårig pojke spelade. Trots att vi var jämgamla såg jag alltid vuxnare ut.

Jag träffade Hanna vid fem års ålder. Dagen före såg alla barn filmen med tre musketörerna på TV. Mikael, hennes ridderlige bror lade inte ens märke till att jag hade en ljushårig bror i släptåg när han presenterade sig som Mikael och Hanna.

(Småbarnen växer ifrån varnadra.) De tjugo år som följde tillbringade jag utomlands, i Amerika. Hanna däremot rörde sig inte från sin förnäma plats i huvudstaden. Hon gifte sig med arkeologen Plutte när denne blev tillräckligt rik för att bekosta hennes nycker. (Suck, bara förklaringar.)

Att hon var otrogen ofta behöver väl knappast tilläggas. Plutte led och hon gjorde slut på hans lidande för min skull... (Pust, så var det slut äntligen. Ingen förstod? Desto bättre!) ◇

Tango

"Tango, de från televisionen ljuva tonerna kastar sig över mina öron. De påtvingar mina fötter små stöpliknande rörelser, rastlöshet. Paren där framme i burken är bleka, tjocka och otympliga. Då jag sluter ögonen förvandlas de till samma ljuva varelser som tonerna. En av dem sluter jag i min famn, och musikens vilda toner gör oss berusade av lusta och glädje.

Och där tog tonerna slut. Jag tror jag stänger av dumburken och sätter på en skiva istället. Med en vacker dam på omslaget. Den skivan ska jag spela om och om igen..."

Etyden om fåglarna

Du ler min vän. Fåglar. Alltid människans dröm att likt örnen fritt sväva högt i det blå. Men var är lärkan, den ljuvt sjungande näktergalen, de marcherande gässen? Vita gäss i v formade på sin flykt till varmare länder. Skrattande sparvar som knycker smulor från duvor i parken. Fräcka, smutsiga, men muntra likt ankungarna som klättrar på ankmamman. Deras kväkande låter inte fult som måsens skrik. Vi får ej låta dem försvinna, alla tiders representanter för frihet och elegans. Ej får de saknas i litteratur, där de likt ugglan medför visdom, likt flamingon färg och likt örnen den stolthet vi alla söker.

UTOC

Utoc (UTOpia Computer)

Tekniska specifikationer: 1-∞ PowerPac, 1000 timmars användning utan att laddas upp per PP.

1-∞ MemPac, 1GigaByte per MP

OperationPackage, modifierbar programvara, som med K anpassar sig enligt individens tankesätt, vilket Utoc lär sig snabbt.

ComPackage för anslutning av Utoc till telefon eller liknande.

SAI (Saklig Artificiell Intelligens), som hela Utoc bygger på är ett sätt att kommunicera med datorn, eller snarare ett sätt för dator att förstå individen. OP är grunden till slutet för personatorerna.

Professor Oto Kamu vid Tokyos universitet utvecklade en dag ett program som kan anpassade sig självt i samverkan med K (Komplexets turbodator) under det att det användes.

Eftersom databöcker vid denna tidpunkt började bli tillgängliga via vanliga telefonnätet, likaså musik, video, TV mm, var det främst viktigt att enkelt nå och använda tillgänglig information. Han byggde alltså upp Utoc för att vem som helst skulle kunna ansluta sig till K och med de enorma datorkrafterna som där fanns till förfogande utveckla ett personligt program, främst uppbyggt på Ks vishet som härstammade från att ha byggt upp många liknande program tidigare.

Professorn Kamus program var enkelt, litet och utnyttjade egentligen bara de möjligheter som redan fanns i Ks komplexa programstruktur.

K i sig är en lång historia, om programmet som bara växte, genom att sluka alla andra datorer den kom över via kommunikation. Skrivet av en då kallad "hacker" på KTH i Stockholm utnyttjades detta geniala program för att dela på datorkraft och ledde till att alla större datorkomplex sammankopplades. Samtidigt utvecklades SAI (Saklig Artificiell Intelligens) som utnyttjade K till fullo och ska-

pade en utvecklingsmiljö, där varje användare, vad han än gjorde automatiskt bidrog till att öka intelligensen i K.

Komplexet blev mer och mer användarvänligt, man kunde skriva, prata och få hjälp av K på liknande sätt som av en människa. Men parallellt existerade ändå personatorerna, ända tills professor Kamu utvecklade Utoc. Detta innebar en revolution, då alla plötsligt kunde nå K från nästan vilken dator som helst och få hjälp av K för att anpassa datorn till sina behov.

Eftersom Utoc som programmet hette var litet, krävde ingen speciell dator, samtidigt som den tekniska utvecklingen nått ett tak i form av att människorna inte visste vad de skulle ta sig till med alla tekniska möjligheter räckte för första gången det som fanns. Ingen tänkte på att skaffa nyheter.

Varje Utoc (ersätter numera ordet dator) idag kan expanderas till nästan obegränsat minne, hastigheten är bara måttlig, men för svårare uppgifter använder man automatiskt K, samt all kringutrustning (fröjdepinne, paddlar, flatfärg, sedelpress) köper man i vilken affär som helst.

Den perversa tiden har endast börjat...

Sedlighetsforskare förskräcker sig över de otaliga rapporterna om övergrepp av slavar. Men det är en del av det goda som slavsamhället förde med sig.

Regissör Lev Stopalowski, känd för flera s k "snuff movies" där slavar dödas för att inte både förhöja effekten på skräckscenerna och sänka kostnaderna svarade på ett antal frågor om utvecklingen av slavar och filmen.

"Jag ser verkligen stora möjligheter. De är ju bara att köpa ett antal gladiatorer och köra dem på en arena inför publik. Det ligger mer pengar i den sporten, än i allt vad tuffäktning och baseball var under hela 80- och 90-talet. Och jag gillar pengar!"

Lite historia

Den terranska historien fortsatte efter år 1980 i en nästan lavinartad takt.

I början på årtiondet tycktes datorerna ta överhanden när det gällde att tränga in i människors privatliv. Flera stora firmor gjorde då ovetandes ett stort misstag, vilket de vid den tidpunkten inte alls själva var medvetna om. De försökte och lyckades i stort sett göra datorerna tillgängliga för alla människor.

Detta innebar plötslig till deras enorma häpnad att människorna utnyttjade datorerna till att göra sig fria från datorerna själva. Det låter kanske paradoxalt, men då datorernas tillgänglighet vida översteg de behov människorna ville täcka, utvecklades plötsligt, inom bara några tiotal år datorn UTOC, som var uppbyggd på ett sätt att nästan vem som helst kunde skapa en sådan. Alla människor kunde också inom några timmar lära sig att utveckla de hjälpmedel de tänkte använda för att lösa sina problem - programmen.

De stora firmorna började gå omkull, deras utveckling och enorma framåtskridande var inte dyrt längre och därför inte bara deras eget revir. Firman Apple, som i själva verket startade hela utvecklingen någon gång i mitten på 1980-talet avvecklade frivilligt år 1900 all verksamhet.

Samtidigt skedde en total omorganisation hos den näst störste konkurrenten, IBM och detta imperiums dåvarande verkställande direktör, den berömde konstsammlaren Arthur Macino skrev utkastet till det första själakontraktet.

I och med Arthur Macinos själakontrakt avvecklade även firman NeXT hela sin berömda, men ringa verksamhet, då samtliga anställda som hade något samröre med datorer uttryckte sin avsky över själakontraktet genom att avbryta allt samröre med datorer. Men själakontraktet som sådant kvarstod som ett faktum. Det var ett genialt stycke papper, som möjliggjorde slavhandeln.

Själakontraktet innebar att

varje människa förfogar över sitt eget liv och har därför också rätt att sälja den rätten, antingen i sin helhet, eller för en viss tidsperiod. Omorganisationen på IBM innebar att förkortningen IBM ändrades till att betyda "International Busy Men" och man började hyra ut folk. "Själur" som Macinos skrev i de första broschyerna.

Människorna blev först förskräckta och många slutade på företaget, hela företagets struktur förändrades, men till hela världens stora förvåning vällde de "arbetssökande" bara in. Och likaså fanns plötsligt arbete i överflöd.

Man sålde själar "den mest avancerade form av arbetskraft en dator kan förmedla", som Macino stolt propagerade. Reklamen var aggressiv och snart började de olika kopiorna dyka upp.

HP (Healthy People), COMPAQ (COMplete People And Quality), DEC (DELight Control) och många fler.

I anknytning till ett flertal universitet i USA utvecklades även några skummare varianter som t ex UNEX (You Name - wE fIX).

Alla dessa pånyttfödda företag, i skuggan av IBM utvecklade egna varianter på själakontraktet.

"Soulware", som det populärt började kallades blev en stor framgång och ersatte otroligt snabbt den så kallade persondatorindustrin. GOS (Get One Soal) instiftades som hälsningsfras av Peter Khan i början på år 2000.

Själakontraktet var den största revolutionen efter själva datorn UTOC. Människorna fick till sin förvåning erfara hur landsgränser suddades ut, de med kapital kunde köpa själar, städer, länder.

Världen styckades i hemlighet upp på samma sätt som kolonialmakterna en gång delade upp Afrika.

Öst- och västblocken som maktfaktorer blev snart ett minne blott. Man märkte en klar förbättring till det bättre kring år 2020 då avrättningar av olydiga själar blev vardagsmat.

Darwins teorier började undervisas i skolorna. Sakta skapades ett feodalsystem som i och för sig byggde på mycket högt utbildade människor, men till sin art var grymmare än den mörkaste medeltid.

När kannibalismen dök upp i de stora städerna kring år 1990 och massutflytningen till landet började blev många förskräckta. Men innan år 2000 var ingen längre förvånad och vissa människodelar blev snabbt och helt naturligt ansedda som läckerheter och serverades för höga priser på de förnämsta restaurangerna.

Det var i början oftast vilna och olydiga själar som "hamnade i grytan". Men redan 2001 bad den rike Mike Fettuccini att bli uppäten efter sin död.

Religionen undergick på några tiotal år sin mest genomgripande förändring någonsin. Eller kanske skedde ingen förändring alls. Många är oense på den punkten. Den största skillnaden är otvivelaktigt att man i samband med själakontraktet började ta religionen på allvar. Varför? För att IBM inledde ett samarbete med pastor Jokko Sun, den då mest framgångsrike TV-prästen och lanserade kontraktet även denna väg. I och med att Jokko Suns världsomspännande kyrkokedja Soulland lanserade IBMs själakontrakt etablerade IBM snabbt ett mycket stark position inom själamarknaden. Påven Walensa II i Rom, då denne tillfrågades om IBM svarade att själakontrakten "otroligt mycket liknar avlatsbrev, vilka redan tidigare godkännts". Rykten påstår att han var mutad, vilket dock inte kunnat bekräftas.

Kyrkornas funktion förändrades numera till att bli en marknadsplats om själar, vilka till skillnad mot tidigare nu även hade intressenter. Gud brukade verka som högste domare då alla världsliga lagar visat sig fruktlösa. Man återvände då till medeltida metoder från häxprocesserna, något som dock visade sig vara nödvändigt endast i

några få fall.

Inom kyrkan inrymdes snart all slags kultur, vilket praktiskt innebar att gränsen mellan reklam, marknadsföring och konstverk slätades ut. Man skapade konst för att kyrkan lättare skulle lyckas sälja själar. Därmed fann plötsligt åter humanismen en direkt praktisk funktion i tillvaron.

Vid år 2100 tycktes vi leva i ett mycket grymt hierarkiskt samhälle, där människor odlade människor även för den läckra födans skull, samtidigt fred, lugn, tekniskt framåtskridande och lycka rådde.

Övrigt...

Femton själakontrakt (14K och 1M) säljes billigt pga familjetvister. Kontakta shejk Ali, 08-234332

En växtsamling, inklusive mycket kunnig trädgårdsmästare uthyres på årsbasis. Kontakta fröken Johanna, 08-8262234.

Diverse personliga tillhörigheter tidigare ägda av Marit Smisk säljes. Piskor, handbojor, rep och dylikt. Till högstbjudande, 085-2342371.

Utmärkta snickareuthyres för diverse arbeten. Kontakta Maria, 08-876421.

Tjocka människor behöver mycket mat hävdar den tredje världens byråkratikommission. De föreslår att var tredje människa slaktas då denna överstigit en vikt av 100 kilo. Köttet bör dock först fraktas till de hungrande länderna, för att förbli färskt. Lämna in era olydiga, tjocka slavar till tredje världens hungrande barn. Var barmhärtiga!

Stöd Gula korsets barninsamling, konto GXY-123984.

Skaffa en IBM!

Äkta själakontrakt, av högsta kvalitet, med service och garanti är ett kännetecken på -

International

Busy Men

- den enda sanna lösningen på era sanna behov och drömmar!

Besök er lokala IBM-återförsäljare snart!

Filmmaskinen

"I den mörka källaren hördes oavbrutet det brummande, dunkla ljudet. Tre stora datorer, likt tre vita, stora kylskåp stod där. En för det förflutna, en för nuet och en för framtiden."

Vid den grå, men ändå blänkande terminalen står Eli. Fem kostymklädda herrar står runt honom och röker nervöst. De skakar slutnigen hand och Eli sitter sig vid sin blänkande terminal.

"Den måste spela in minst 30 miljoner. Annars är det slut." säger en av dem. Eli svarar inte direkt, utan nickar istället mot fåtöljerna, varpå herrarna sätter sig.

"Bra, men jag måste veta lite mera. Fimus och jag, ja jag kallar den så - Film och Musikdatum, vi har skapat filmerna 'Trexus', 'Musikmusen' och 'Nervomanen'. Alla har spelat in över 100 miljoner. Det handlar bara om lite idéer, minne och beräkningar. Sluta oroa er." Eli är en ung och trevlig ung man i trettiårsåldern. Han äger sin dator och lever som han vill. Hans sätt tyder kanske därför på en särpräglad självsäkerhet. Han trycker ner några tangenter på tangentbordet framför sig. "Tretti miljoner" säger han med nästan munter röst. "Jag har bett Fimus att börja med den frågan numera. Alla utgår från samma sak."

Bildskärmen fylls plötsligt av ett tjugotal rutor färgade i olika färger. Ur stora högtalare som hitills verkat dolda i Elis vardagsrum hörs musik. Gammal klassisk musik. Mozart, kanske Haydn. Eli ler och trycker med pekfinger på en grå fyrkant på skärmen. Omedelbart hörs då Wagners dova, mullrande toner. Eli vänder sig om och tittar på herrarna.

"Jag brukar alltid börja med själva atmosfären. Innerst inne är jag en filmälskare och musiker. Jag har lärt Fimus de flesta kända musikstycken. Det kostade en slant, men som ni hör var det värt mödan. Jag föreslår grönt." Eli trycker på det gröna fältet och musiken förbyts i en vacker altsång, ackompanjerad av piano. Fimus skrev en gång ett underbart manus med grönt. Det blev aldrig producerat, publikunderlaget fattades, men jag själv njöt när jag läste. Det var baserat på gamla filmer från andra världskriget. Filmer gjorda under ockupationen i Frankrike. Clair, Camet, Prevert. Nåväl."

Bildskärmen fylls plötsligt av endast två stora fält. Ett lila och ett gult. Både tangentbordet och bildskärmen, som står framför Eli verkar ibland nästan som en del av honom själv. Hans hand löper snabbt över tangenterna igen.

"Tyvärr. Enligt Fimus finns som vanligt bara två alternativ om det ska bli minst 30 miljoner. Spänning eller komedi. Publiken är förstörd, brukar jag säga. Var goda och välj mina herrar." Den meningen har säkert blivit sagt bra många gånger, tänker Eli bitert.

"Komedi" säger den tjockaste herm. "Vi måste ha Sylvia Dream i huvudrollen."

"Tack" säger Eli. Hans tack låter ganska uppgivet. "Nu förstår jag vart det bär hän." Musiken i bakgrunden förbyts i mycket enkel, elektronisk filmmusik. Eli vänder sig nu mot herrarna, troligen fem stycken ekonomer, som aldrig sett en riktig film.

På bildskärmen visas nu med röda bokstäver texten "Välj ingredienser". Eli börjar i rask takt åter bearbeta tangentbordet. Musiken ur högtalarna tystnar och ersätts med en mekanisk röst som utropar "Aj, ah, bum, oj, jo, nä, äsch, pip" lite om vartannat.

"Om ni vill ha något att dricka, röka, så finns det på bordet eller i skåpet. Fimus kommer att blanda till ett manus med min hjälp. Om ni undrar något, fråga gärna." Eli öppnar ett skåp och ställer en skål med popcorn på bordet. Han tar en näve, stoppar glatt i munnen och trycker på en tangent igen.

En av väggarna glider plötsligt undan och visar en lite oskarp, men ändå tydlig bild av det som Eli har på skärmen. "Spade" hörs ur högtalarna, samtidigt som ordet framträder i brunt på skärmen. Herrarna ser förvånat på varandra.

"Färgen baserar sig på en känslomässig anknytning som Fimus har till ordet. Om jag ändrar till gult kommer spade att uppträda i ett komiskt sammanhang. Orden själva kommer bli sedan stoff i det färdiga manuset." Skärmen visar därefter ordet "ukulele" i röda bokstäver.

"Den sitter fint." skrattar Eli och ser över herrarna. Han märker förvånat att några besvärat skruvar på sig. Inte ens en ukulele har de sett. De har nog bara matats med siffror och inte med musik, tänker Eli igen. "Jag kan visa lite senare, så ni får en hum om vad det är." säger han och tänker på Flygmalajen.

Plötsligt börjar ord spontant dyka upp på skärmen: "Morot, Larry, matlagning, skolad, havet." Eli bearbetar flitigt tangentbordet framför sig. En lista över ord i olika färger visas på skärmen: "Morot, kaffe, Larry, Mona, matlagning, studerar, havet, flicka, lärarinna."

"Har någon några invändningar?" frågar han. Herrarna är tysta. "Jag börjar med att forma huvudpersonerna. Fimus föreslår Larry, Mona och Mary."

På skärmen visas: "Larry Norman, 721102-9670. IQ 160, 1.8 m blå ögon, brunt långt hår. Student. Ogift." Därpå ändras bilden till en varmt röda text: "Larry Norman är en 21-årig student, som efter en god uppfostran för ett år sedan flyttat hemifrån till en egen liten enrummare. Han studerar till ljudtekniker vid en närbelägen skola och har där många vänner. På fritiden spelar han ukulele med countrybandet Mejram. Han är en attraktiv romantisk ung man, som trots några i början ganska lyckade kärleksaffärer fortfarande söker efter den rätta. Förslag på kännetecken: pratande papegoja."

"En papegoja är gammalt, men herrarna kanske har andra idéer. Jag har ställt in Fimus så att den automatiskt föreslår ovanliga djur som fångar uppmärksamheten. Mus, apa, om, ekorre är andra exempel. Med papegojan kan Fimus enklare hitta på skämt, eftersom den också kan prata."

"Det blev en papegoja" säger plötsligt en mekanisk, men påfallande papegojlik röst ur högtalarna. Sedan fylls åter skärmen med uppgifter om nästa huvudperson.

"Mona Splendid, 20 år, nyinflyttad till staden, fått arbete på närbeläget hotell som servitris, studerar till kock på skola bredvid Larry. Vacker, dansar på fritiden, gillar diskotek. Skriver egna dikter och hoppas på lite beröm en dag."

"Mary, 10 år, föräldrarlös, som räddat sig själv från en bilolycka, där hennes föräldrar dött. Hon ringar av en slump på hos Larry, som bor närmast. Rolig, frågvis, brådmogen. Klappar händer åt det hon tycker om." Sedan försvinner texten och ersätts av en blinkande skylt på vilken det står: "Ingredienserna blandas." Eli börjar under tiden berätta hur Fimus arbetar.

"Baserat på de huvudpersoner som finns måste en intressant och spännande handling skrivas. Enligt vissa teorier kan handlingen behandlas som en kurva. Om denna formas tredimensionellt liknar den en avsmalnad havsvåg. I början presenteras personerna, problemen, miljön. Sedan utvecklas alla dessa moment för att stiga till ett klimax, för att sedan få en lämplig, snabbt avtagande upplösning, likt en våg. Fimus arbetar mycket strikt efter dessa idéer, för publiken skull."

På skärmen visas, samtidigt som en monoton röst hörs ur högtalarna: "Handlingsförslag: En liten flicka, Mary dyker från ingenstans upp och tvingar Larry att ta hand om henne. Efter att Larry återvänder från skolan nästa dag har flickan tagit med sig Mona, som förstår lika lite. De bestämmer sig båda för att söka reda på föräldrarna, samtidigt som Mona och Larry förälskar sig i varandra. Det visar sig att flickan är föräldrarlös, så de adopterar henne, gifter sig och planerar nästa unge. Filmens motto: 'Vi växer med uppgiften'. Kontroll: Situationskomik: liten, vacker, brådmogen Mary försätter alla i festliga situationer. Upptrappning: Letandet efter föräldrarna. Uppskattning: 10 scener Larrys lägenhet, 7 utomhusscener, 3 Larrys skola, 5 Monas arbetsplats, 1 kontor, 1 kyrkoscen. Dyra skådespelare: 3, övriga skådespelare: 10, statister: 10. Budget: 1 800 000 kronor. Intäkter: 20 milj + - 100 milj." Pip.

"Nu börjar finputsningen. Den enda siffran vi egentligen behöver är beräknade intäkter. Låt placera den i ett hörn på skärmen och börja putsa. Det slog mig att en kattunge skulle passa bättre än en bister papegoja... Den satt visst bra" Eli är nöjd när han ser siffran med intäkter höjas med 5 milj. Tre timmar förflyter. Herrarna har fortfarande inte sett skymten av något färdigt material, men Fimus ställer allt mer och mer precisa frågor. Ett urval:

"Blanda till en drink, är du snäll. - Jag är kock, inte bartender. - Jag är inte så noga längre! Var den rolig?"

"Jag vill veta vad ni gör - en lillasyster - min lillasyster? Jag måste få veta hur ni gör. Låter det vettigt?"

"Poliser jagar Mary på polisstation, vad ska radion spela?" frågar Fimus och Eli svarar "Mary had a little lamb ur radion!". Fimus meddelar på skärmen "Bra, +40 000".

"Larry och tjockis i duell om Mona på diskotek" meddelar Fimus. Eli föreslår snabbt "med sopkvastar, Eli vinner" och ser sedan på skärmen "Naturligtvis, +350 000".

Eli föreslår lite drömskt "Larry sjunger kärlekslåt för Mona, pop med ukulele!". Fimus funderar ett litet ögonblick, men svarar sedan "Utmärkt, +148 000 (inkl. skivförsäljning), extraavg musik: -100 000, sångare: -100 000. Förslag: Komponerad titellåt (+500 000, utg: -50 000)". Eli vänder sig frågande mot herrarna. De svarar "Ok, John Trimulta måste sjunga titellåten". Eli meddelar detta och Fimus visar åter siffrorna, nu något förändrade: "Komponerad titellåt: +500 100, utg: 350 000". Eli rycker på axlarna och fortsätter.

"Slut: Mary börjar skolan, Mona och Larry vinkar av henne." slutar Fimus med. Eli suckar "För smörig, men den drar. Bra, klart slut."

"Enligt datorn är nu filmmanuset klart till 95 procent. Resten fyller nu Fimus i själv. Inkomsten är beräknad till 54 miljoner, plus minus 10 miljoner, beroende på regissörens förmåga. Manuset är mycket detaljerat, men om regissören börjar att omarbete det på egen hand upphör Fimus beräkningar att stämma. Enligt tidigare erfarenhet får regissören högst ändra 30 procent av manusinnehållet för att filmen ska dra in 90 procent av Fimus beräknade inkomst." Fimus: "Pip". Eli: "Allt klart, jag är strax tillbaka". På skärmen börjar det visas diverse idéer datorkonst. När Eli en stund senare återvänder håller han en svart pärm i A4-format i handen.

"Varsågoda, detta är manuset. Det innehåller vanliga manusformen på högersidan. Beskrivningar och dialoger. Västersidan är grovt melodin, samt exempel på tagningar i bildform. Ett komplett partitur är snart färdigt, för eventuell orkester, eller elektroniskt för en musikkator, lagrat på diskett."

"Det har varit ett nöje mina herrar" säger Fimus. "Som avslutning ska vi se ett vackert avsnitt med George Formby på ukulele."

Denna berättelse är helt baserad på fantasi. Den är menad som en varning, för att manusförfattare ska sluta med upprepningar. Datorerna kan redan idag utföra upprepningar med en förvånansvärd precision!

Det var en mörk natt. Trädens grenar hängde likt väldiga klor ned och skapade en spöklik, dunkel atmosfär. Parkbänken smälte in i mörkret, liksom den karl som låg på den och snarkade. Han drog sin trasiga svarta kappa tätare kring kroppen, som för att skydda sig själv. Vindens sus kunde höras i trädskronorna och överröstade den bil som passerade strax utanför parken. De få tulpaner som borde ha växt i bolmkrukan vid parkbänken hade någon vandaliserat så att de istället låg på marken som mörka fläckar.

Jag böjde mig ner och tog försiktigt upp en av tulpanerna. Den var redan vissnad och doftade inte längre, så jag lät den åter falla till marken. Grusgången knastrade under mina skor när jag gick framåt. Jag vek av från gången mot ett av de mörkare hörnen i parken. Förvånat kände jag efter med handen och konstaterade att gräset var vått, trots att det varit en het och solig dag. Antagligen berodde det på all konstgjord bevattning. Under ett av de större träden låg ännu en mörk klump, som rörde på sig, då jag närmade mig. Mina ögon började sakta vänja sig vid mörkret och jag urskiljde en ung flicka som såg på mig.

"Hej" viskade hon, med en liten flickröst.

Hon blottade samtidigt sitt ansikte, som hittills varit dolt av en svart schal och jag kunde se att hon var ganska vacker, med stora mörka ögon. Hon makade sig åt sidan och blottade en utvikt dagstidning under sig. Sedan sträckte hon ut sin hand efter mig och tecknade åt mig att sitta ner. Det var en utmärkt hand hon sträckte ut, vars blekhet jag tydligt urskiljde, trots mörkret. Jag tog hennes hand i min. Den var kall och lite våt. Jag satte mig ner på tidningen och kände direkt hur även denna var fuktig.

"Har du något åt mig?" viskade hon plötsligt feberaktigt. Hennes händer sträckte sig plötsligt obehagligt efter min arm. Hennes schal gled undan och avslöjade hennes trasiga, smutsiga klänning. Sedan såg jag åter in i hennes ögon.

I hennes ögon, under de mörka ögonfransarna såg jag ett mörker som glittrade samtidigt. Som en ängels blick, vilken hamnat i en mardröm och kommit vilse, tycktes mig hennes enorma, mörka ögon. Hon blinkade plötsligt, likt en ridå som avtäckte den mest sorgsna föreställningar, tragiken i dem blandades med en ungdomlig glädje som alltför tidigt slocknat. Livet hade funnits i dessa ögon, sprudlande och frisk. Inte för så länge sedan hade de säkert kunnat snärja mången mans hjärta. Jag kände mig plötsligt så förtvivlad, rasande, men också samtidigt rädd.

Hennes sökande hand hade jag fångat i ett fast grepp. Plötsligt fick hon något jagat i blicken, som en skrämmande hind. Desperation och förtvivlan lyste ur de två brunnarna av olycka.

"Gör mig inte illa" snyftade hon snabbt och försökte dra åt sig handen. Men jag höll henne fast, plockade fram en påse ur fickan och väste:

"Har du stålarna?"

Det var en vacker sommardag. Jag hade just passerat en möhippa, där flickan var utstyrd med ett flertal kondomer i håret. Framför mig såg jag det som troligen var resterna efter en fest. Två ballonger, en röd och avlång, samt en liten grön, fästa på en björkkvist. Med lite möda tog jag loss den gröna, men lät snöret sitta kvar. En ballong är ju alltid rolig och kan säkert användas på något skojigt sätt, tänkte jag

"Vad ska du ha den till?" undrade vännen Andreas, när jag hann ifatt honom. Men jag lyssnade knappt. Istället fungerade jag var jag skulle fästa ballongen. På en bil? På statyn.

"Fästa den på statyn?" svarade jag, utan att mena det. Statyn såg hög och svårforcerad ut. Ett par flickor gick emot oss, och jag började känna det lite pinsamt, att dra en liten grön ballong efter mig, som någon unge.

"Kom nu vofsingen" sade jag alltså, högt, allvarligt till ballongen som motvilligt följde efter och drog i kopplet så obarmhärtigt den gröna hunden i halsen, så han hoppade högt upp i luften.

"Vad grym du är" svarade skrattande Andreas, som fascinerad såg på en av flickorna än på den sakta landande ballongen. Men inte bara Andreas. En av kvinnorna vi mötte såg också ganska argt på mig, inte då hon såg ballongen, utan då jag drog i den stackars hunden, så den såg mycket hängd och olycklig ut.

När det började bli mer folk omkring oss sade en kvinna åt mig att ta upp den stackaren, så han inte blir övertrampad. Så jag gjorde detta och greppade ömt hunden med ena handen, då två flickor kom emot oss och såg mig smekande kupa handen kring den vackert runda mjuka ballongen, samtidigt som jag inte kunde hjälpa att stirra på deras mjuka, runda bröst som tecknades under blusen.

När vi på tunnelbanan satte oss ner, jag avsiktligt nära en tilldragande kvinna, så kunde jag, nu visare och fräckare både kladda och göra ljud på ett mycket oanständigt sätt, samtidigt som jag spelade omedveten och såg på henne både beundrande och menande. Flickan hade humor, för hon kunde helt tydligt inte hålla sig för skratt, samtidigt som hennes pojkvän satt oberörd som en isstod och förstod ingenting.

Men ballongen, som oftast fick spela hund krympte. Att blåsa upp den igen var i sig ett fascinerande uppgift, för då kunde äntligen olika storlekar bedömmas och kännas. Vi beslöt, att det som var en aning större än det handen kunde omfatta var perfekt.

De små, fula handlingarnas kvinna vandrade tunnelbanan fram. Mannen framför henne i kostym och slips vände sig om. Han såg att hon hade en kort sekretärarkjol och en kavaj i grönt. En liten svart handväska dinglade på hennes högra axel. Men det mannen framförallt lade märke till var den grimas som mungiporna förvandlades till då hon mötte hans blick. Ett avvisande leende är ett mildt uttryckt.

De nådde rulltrappan nästan samtidigt och han steg på först. Då trappan lyfte honom uppåt och framåt, såg han ibland tillbaka på kvinnan, som dröjde med att stiga på. Hon kanske är rädd, tänkte han, men då han såg hur självsäkert hon några sekunder senare nästan hoppade upp på bandet hade han redan åkt långt.

Mannen fascinerades av den kvinnan, hennes ljusa, vackra, välkammade hår, hennes stora mjuka läppar och de stora bruna ögonen, vilka nästan grät när munnen kneps ihop till den alltför ofta återkommande grimasen. Det var ett intresse, som han svårigen kunde förklara, som gjorde att han vid trappans ände väntade in kvinnan och höll artigt upp dörren. Då hon såg honom le, snöptes munnen åter till en grimas av oberoende och hon gick snabbt och bestämt ut genom en annan dörr.

Den förvånade mannen fortsatte nu efter kvinnan ut genom stationen. Han hade ett för kvinnliga ögon ganska fördelaktigt utseende och hans kläder vittnade om både smak och framgång. Denna kombination hade aldrig fungerat så repellerande hittills. När han nådde ut i den friska luften utanför, med solen som en gul ballong hängande uppe i luften, hade en annan man stigit fram till kvinnan. En man som artigt bjöd henne armen. Kvinnan fnös. De små handlingarnas kvinna.

Olika meningar

Den krullhåriga damen smeker plötsligt med ett skrämt uttryck sina höfter, ler menande och snurrar, varpå hennes lyfta kjol blottar ett par långa, svarta strumpbyxor.

Mannen med flinten som har hatt inomhus tappar plötsligt flinten och hatten samtidigt, så kanske hade det varit bättre att inte le.

Pojken med skolväskan visar sig genom tunnelbanefönstret spela äventyrsspel på en liten bärbar dator som han gömmer i knät.

Hunden blev brutalt ryckt i kopplet av den äldre damen, då den nosade på en vanlig, enkel kondom.

Cigaretterna i askkoppen var otvivelaktigt rökta av någon med läppstift tänkte hustrun på besök hos sin före detta man, innan hon mötte hans blick och märkte de röda, leende läpparna.

Musiken i radion vrålade ikapp med den musrädda damen som första gången såg en Macintosh.

Skjortan som låg på trottoaren nära containern var varken smutsig eller ful, men på ett så märkvärdigt sätt svart, att den unga flickan kände obehag och valde en annan väg, utan att veta att skjortan tillhört en man som nyligen dött.

Dansarna av breakdance hann inte vandra med en hatt bland människorna som den hopplöst dåligt uppträdande clownen, så de uppskattades lika mycket som de tjänade lite.

Äppelpaj visade sig vara en så komplicerad rätt att den ovane, frånskiljde mannen istället åt den, omgiven av ensamhet, såsom en äppelgryta.

"Give me one moment in time" sjunger radion, vilket översatt betyder "giv det ryska flygplanet MIG ett kort ögonblick" — för att stifta lite frihet.

Helvetet rönte hos Persson en så fullständig uppskattning att "faan" ingick i varje mening han uttalade.

Koskiten klamrade sig nöjt fast på stadsbornas sandaler.

Ett litet får fastnade i den stygga vargens nät. Att slita i banden tycktes svårt. Nåväl må de brista utropade fåret och försvann.

Grå ögon i den purpurfärgade natten lyser likt två utbrunna facklor. Glöd ropar det vänstra ögat, Lys ropar det högra, Rap säger munnen, stön säger djuret i oss.

Funderatorpartiet

Funderatorernas insteg i vardagen tycktes oundviklig. Detta politiska parti, uppbyggt av ett stort antal datorer, som främst sysselsatte sig med att fundera gjorde på ett häpnadsväckande sätt insteg i den internationella politiken, då de lanserade Funderator-doktrinen.

Detaljer i övrigt är ej oklara, utan ickeexisterande.

Papperskrisen

Papper förbrukas som aldrig förr i hela landet, erfar pappersinstitutet. Detta är enligt ett flertal undersökningar datorernas hjälp. Speciellt de datorer, vilka läser text och först måste generera text för att ha något att läsa. Baserat på denna kan de då skriva mer text och därmed generera mer papper att läsa igenom för att...

Ormepest i Indien

De indiska koborna lär ha drabbats av den ganska sällsynta sjukdomen gonorrhö, som sprids då två ormar utför slingrande kroppsrörelser.

Enligt den indiske ormprofessorn Rahjud Maghindi är denna sjukdom ganska farlig för människan. Han påstår dock att ett vanligt ormbet från en kobra, det enda sättet på vilket sjukdomen kan spridas till en människa räcker för att dö.

Ett nytt schampo

Sextianiens president Enrico Schestoni meddelade idag att shampot Misarella, som under mycket lång tid regerat det västerländska håret nu följs av en ny produkt, Misarelli.

Detta schampo är till skillnad från Misarella inriktat på att föryngra och försköna män.

Det lär dessutom enligt den internationella kosmetikkoncernens drottning Beatrice Pauli lukta gott. Och säger BP något sådant, så är det säkert så.

Grumburken

Den lilla gubben såg förtjust ut över kanten. Varför inte glo när man har chansen? Det är inte var dag man träffar på en riktig Grumburk. En sådan är varje lumpgubbes största dröm. Han såg åter ut över kanten. "Livsfarlig ledning" stod det på skylten strax i närheten. Säkert inte alldeles i onödan.

"Dör jag om jag böjer mig närmare?" tänkte gubben ängsligt. Han såg Grumburken och saliven skockade sig i munnen på honom. Tåget åker strax förbi. Det har passerat.

Plötsligt hoppar en gammal gumma ner på spåret. Hon är inte vig, snarare gammal och skör, men hon snappar åt sig Grumburken som om hon inte gjort annat i sina dar. Sedan ber hon honom om hjälp. Honom, som girigt sett på den men endast av rädsla inte vågat hoppa ner själv. Självklart drar han upp gumman. De delar på Grumburken.

Kloka dumheter

Människor älskar att vara klokare.

Teknikens framsteg gör landvinningar i en sådan hast, att de vilka lida av både höj- och fartskräck riskerar att förbli sittande hos sin psykolog för gott.

Kunskap bygger ofta på avund.

Kärlek är den mest vördade formen av egoism.

Organisation och kreativitet är detsamma, men iderikedom förblir en gåta.

En kaktus tänker säkert vasst.

En smart människa är sällan tråkig, men likaså är denne sällan omtyckt, för den mest omtyckte är aldrig alltför smart.

Könsberoende är nyttigt och livsbefrämjande.

Sex leder sällan till bättre förståelse, men utlöser ofta något.

Förledas av den lede kan lätt den ledde.

Enkla människor läser helst lyckliga slut.

Dumma människor älskar lyckan mest. (obs dubbelmeningen!!!!)

Kloka människor vet sällan vad lyckan är och ju klokare de blir, desto mindre vet de.

Vardagen är benämningen för dvala.

Helgad vare din helg, må ditt vin vara torrt och öl gott.

Vassen så in i.

Namn är till för de människor som inte minns själar.

Minnet är alltid beroende av tiden. Tiden är beroende av pengar. Minne kan köpas på elektronikaffärer.

En högsta önskan mäts i centimeter!

Vidsynthet mäts i tum.

Arbete är en nödvändig del av livet.

De läsande människorna har säkert mer att tänka på.

En kvinnas blick är till för att tämja eller tämjas?

Byråkrati är ett tidsfördriv som sysselsätter många.

Datorer är ett ting till hälften leksak och till hälften verktyg.

Djåkligt duktigt av dig att kämpa dig igenom ända hit. Räkna nu antalet ord i denna blaska och sänd rätt svar till redaktionen. De tre först öppnade rätta svaren har en liten chans att vinna en äkta svensk osthyvel.